

Türk Düşmanlığı

– Veysel Başer · 09 Eylül 2016

Ben bir Anadolu Türküyüm. Büyüdüğüm çevrede Türklerdeki değerler bütünü neyse, Türkiye'nin değişik yörelerinde görev yaparken gördüğüm Türklerde de aynıydı. Son senelerde, aşağıda belirten öz değerlerde bazı yozlaşmaların olduğu da bir gerçek. Bunda, ümmetçilik anlayışının egemenlik kurmak istemesi, çıkarıcılık, ayrıştırma, Osmanlıcılık gibi unsurların etkisi var.

Türklüğün öz değerleri.

Milletine bağlı, vatanseverdir. Vatani ve milleti için canını vermekten çekinmez. Uzun kaybedildiğinde, can verildiğinde "Vatan sağ olsun" der. "Allah, devletimize zeval vermesin," dileğinde bulunur.

Kendine özgü, sade bir Müslümanlığı vardır.

Geçmişten gelen geleneklerine bağlıdır.

Tevekkül sahibidir. Yani, verilen bir görevi elinden geldiği ölçüde yapıp gerisini Allah'a bırakır.

Emanete hıyanetlik etmez. Emaneti, en büyük kutsalı bilir.

Aile bağına değer verir. Namusuna düşkündür.

Sakin görünüşlü, güler yüzlü ve serin kanlıdır. Şaka ve latifeden hoşlanır. Duygularını belli etmez.

Geç kızar. Kızdığına da gözü kara oluverir. Fazla kin gütme huyu olmadığı için çabuk barışır.

Merhametlidir. Misafırperverdir.

Gerçekçidir. Övünmeyi sevmez. Hak edenleri övmesini bilir.

Yardımsaver ve fedakar ve vefakardır.

Peki, Türklüğün beğenilmeyen uygulamaları yok mudur? Elbette vardır. Türklüğe hakaret etmeden, aşağılamaya kalkmadan herkes Türklerdeki olumsuzlukları yazabilir. Geçmişten gelen hınçları nedeniyle batılı birçok kişi, Türklere hakaret edip, aslı astarı olmayan olaylarla suçlarken Türkleri çok iyi tanıyan bazı batılılardan da övgüler sunmakta. Türkiye'de, ne oldukları bilinmeyen ama bir yerlere hizmet eden kimi kişilerin ısrarla Türklere yönelik saldırıları Türk sabrını zorlamakta. Özellikle Atatürk'e ve yakın tarihimize saldırılar giderek artıyor. Tarihi ve sosyolojik bilgilerden yoksun olduklarını yazılarında ve sözlerinde belli eden bu herifler, siyasi ortamdan yüz bularak ve bir bakıma buldukları yeri kendi sinsi çıkarları için kullanıyorlar.

Böyle bir olguya, bir ay uzak kaldığım sitemizde de rastladım. Türklüğe nasıl hakaret edildiğini ve tarihimizle nasıl oynandığı daha iyi bilinsin diye bu yazıyı yazmayı gerekli gördüm.

Sitede yazı yazan bu kalem, Türkleri ve özellikle yakın dönem Türk tarihini, kaynak aldatmacılığı yaparak ve aklından zoru olan Rıza Nur gibi adamların sözlerini sözde gerçek sayarak asıl tarihi gerçekleri saptırmak istemiş. Zirvalamalarla Türklüğe ve Türk tarihine hakaret edilmiştir. Bu şahsın yazdığı yazı, öncelikle site kurallarının 7. Maddesine de uygun değildir. Hakaret ve aşağılama içermektedir. Ayrıca, bu içerikteki bir yazının editör tarafından tebrik edilmesi de doğru değil.

Söz konusu yazıdan bazı pasajlar. (Eğrisi adı altında parantez içinde. Bir yerdeki çizgiler arası açıklama dışında noktasına bile dokunulmadı.)

Eğrisi: (Anadolu'ya gelip yerleşen Türklerin hepsi etnik olarak Türk, Türkçe ve Şamanizm kültürüne dayanmakta idi. Böyle bir temel kültürel gerçeklik içerisinde gelip, daha sonra gönüllü olarak 900 yıl boyunca Arap İslam kültürünü yaşatan bir topluluğun, Türk olduğunu söylemek ancak asılsız hikâyelerle mümkündür.)

Doğrusu: Anadolu Türkü, hiçbir zaman Araplaşmamıştır. Orta Asya'dan nasıl geldilerse, Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerinde de öyle kalmışlar. Dilleri, gelenek ve görenekleri dün neyse bugün de aynıdır. İslam dinini salt Arap kültürü diye ele almak bu dine yapılan en büyük hakarettir. Aynı imparatorluk ya da devlet içinde olan toplumlar arasında kültür alışverişi olması gayet doğaldır. Bunu saptıranlarda mutlaka kötü bir niyet vardır.

Eğrisi: (Tarih derslerinden de bilindiği gibi, Osmanlıyı hiç ilgilendirmediği halde 1914 yılında Almanların yanında yer alıp, Birinci Dünya Savaşı'na katılması, Almanlarla birlikte Osmanlı'nın da sonunu getirmiştir. Bu aşamada yaşanan savaş ve olaylara bakıldığında, herhangi bir zafer ve kurtuluştan bahsetmek mümkün değildir. Çünkü hem Almanlar hem de Osmanlı yenik ve mağlup olmuşlardır.) (İşte Müslüman Türklerin yalana dayanan Çanakkale ve diğer hikâyeleri kısaca bunlardan ibarettir.) (Çanakkale`de yerle bir olan ve dağılmış Osmanlı`nın yaptığı savaş mı kahramanlıktır?

Doğrusu: Bu savaş, Almanların sonu olmamıştır. Osmanlıyı sona doğru itelemiştir. Osmanlı'nın savaşa girmesine, birazdan açıklanacak tarihi saptırmaları yapanların akli ermez. 1.Dünya Savaşı'ı boyunca hiçbir kurtuluş ve zafer yokmuş. Van, Bitlis ve Muş, bunların akıl hocalarına göre evliyalardan kurtarılmıştır. "Çanakkale'de yerle bir olan" dediği Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarının komutasındaki Çanakkale kahramanları tarafından bu şehirlerin kurtarıldığını bilmezler. Bilseler bile mutlaka saptırırlar.

Bunlara göre Çanakkale'de zafer kazanılmamıştır. Türk askerleri tüfek çatmış, yan gelip yatmış. İlahi bir bulut gelip, İngiliz askerlerini alıp götürmüştü.

Evliyalardan yağmur yağdırıp sel yaptırarak siperlerdeki düşman askerlerini boğdurmışlar. Bizim siperlere yağmurun esintisi gelmiş. Boğaz komutanının rüyasına girip, mayın döşetmişler. Askerlerini cepheye koşturan 19.tümen komutanı Mustafa Kemal'in, Anzakları ilk karşılayan 27. Alay komutanı Şefik beyin ve diğer kahraman subayların hiç katkısı olmamış...

Türlere olduğu gibi tarihe de düşman bunlar. Bari Türklerin yazdığı tarihe inanmıyorsanız, yabancı tarihçilerin yazdıklarına inanın. Orada göreceksiniz ki, akli erenler için Çanakkale Savaşı, yere göğe sığdıramayacak kadar büyük bir Türk zaferidir...

Eğrisi: (Ve bu görev-ordu müfettişliği demek istiyor- Mustafa Kemal`e verilmeden önce, Birinci Dünya Savaşı'nın bittiğini onaylayan 1918 Montros Ateşkes Antlaşması'nın sonuna denk getirilmesi, Anadolu başta olmak üzere dünya savaşının bittiğini gösteren en büyük belge niteliğindedir.)

Doğrusu: 30 Ekim 1918 tarihli Mondros mütarekesi, Osmanlı ile İtilaf devletleri arasında yapılan ateşkes antlaşmasıdır. Mustafa Kemal Paşa'ya verilen ordu müfettişliği görevi ise, 30 Nisan 1919 da verilmiştir. Ayrıca 1.Dünya Savaşı 11 Kasım 1918 tarihinde sona ermiştir. Tarih, hata affetmez.

Eğrisi: (Montros Ateşkes Antlaşması ile birlikte, Anadolu`da daha önceden var olan yabancı devlet orduları tamamen çekilmişlerdi. Uluslararası bu Antlaşmaya uymayan sadece Yunanlılar olmuştur. Böylece Yunanlılar ile Türkler arasında yeniden bir çatışma başlamış oldu.)

Doğrusu: Anadolu yabancı ordular varmış. Bunlarla Mondros ateşkes antlaşması yapılmış. Yabancı ordulardan bir tek Yunanlılar gitmemiş. Bundan daha büyük bir zıvalık olur mu? Yunanlılar, 15 Mayıs 1919 tarihinde İzmir'e çıktı. Yazılana bakılırsa, Anadolu'da Yunanlılarla savaşıyormuşuz meğer. Allah akıl fikir vere. Başka ne denilir ki?..

Eğrisi: (Türkler tarafından Yunanlılara karşı savaşan güçler ise, ne Mustafa Kemal'e bağlı askerlerdi ne de başkası. Bu mücadeleyi sürdüren tek kişi Çerkez Ethem liderliğindeki milis güçlerdir. Çerkez Ethem`e diğer bazı halktan gruplarında destek vermesiyle, Yunanlılar geri adım atmak zorunda kalmışlardır.)

Doğrusu: İlk başlarda Çerkez Ethem'in başarılı mücadeleleri olmuştur. Bunu inkar eden yok. Geri adım attı denilen Yunanlılar neredeyse Ankara'ya yaklaşıyordu. Tarihi olaylar bu kadar sapıtılmaz. Böyle yazanlara göre, İnönü, Eskişehir-Kütahya, Sakarya ve Başkomutanlık Meydan savaşları da olmamış. Kurtuluş savaşı da yoktur. Çiğil Tepe'yi belirttiği saatte Yunan'dan temizleyemediği için intihar eden 57. Tümen komutanı Albay Reşat'ı da bilmezden gelir bunlar. Konya'daki hastanede verem hastası olarak yatarken firar edip birliğine katılan şu an adı verilen demiryolu istasyonunda şehit olan süvari subayı Yıldırım Kemal'i de yok sayar bunlar. Onlara göre şehit sancaktarın bir koluyla sancağını dimdik tuttuğu da uydurmadır. Başlarında ordu komutanı Trikopis'in de bulunduğu on beş bin kişilik Yunan Ordusu bizim diyardan kaçmamış. Köylerimizi de ahırlardaki hayvanlarla birlikte yakmamışlar. Çeteler, bir gün misafir ettikleri için Uşak tarafına geç ulaşmışlar. Esir edilmek şöyle dursun, törenle Mustafa Kemal Paşa'nın huzuruna çıkarılmışlar.(!) Tarihi işte böylesine çarpıtanlara, inanmaları için savaş alanlarda ot yolduracaksın. Savaşlara ait mutlaka bir kanıt bulurlar...

Eğrisi: (Ve Mustafa Kemal Atatürk uluslararası bu garantiyi –Lozan Barış Antlaşmasını kastediyor- aldıktan sonra, "Düzenli Ordu" kurma bahanesi ile Çerkez Ethem`in başarısını baltalamak için çeşitli oyunlara başvurmuştur. Bu oyunu anlayan Çerkez Ethem kaçarak yabancılara sığınmıştır. Mustafa Kemal, Çerkez Ethem'i yakalayabilseydi idam edecekti. Şimdi sormak lazım; Çanakkale`de yerle bir olan ve dağılmış Osmanlı`nın yaptığı savaş mı kahramanlıktır? Yoksa Çerkez Ethem`in Yunanlılara karşı verdiği mücadele mi?

Ya da Mustafa Kemal Atatürk`ün Amasya, Sivas, Erzurum Kongrelerinde toplanan delegelere ve halka doğrudan, Amerikan Mandacılığını kabul etmeliyiz demesi mi kurtuluş destanıdır?

Dünyanın hiçbir devleti kendi toplumunu bu kadar yalana dayanan boş ve hileli hikâyelerle aldattığı,

tarihte görülmüş değildir. Bu özellik yalnızca Müslüman Türklere has olan bir durumdur.)

Doğrusu: Ancak art niyetli insanlar böyle yalan yanlış ifadelerde bulunur. Tarihten bihaber bunlar. Lozan 24 Temmuz 1923 tarihinde imzalandı. Çerkez Ethem'in isyanı Ocak 1921 de başlıyor. Bu ayın ortalarında Akhisar taraflarında Yunanlılara sığınyor. Lozan'la bu olay arasında tam iki buçuk yıl var. Tarihi yazı yazan birisi, bir yanlışlık olmasın diye internete bakar. Kötü niyet olunca ya bakılmaz ya da bakarkör olunur. Çanakkale Savaşı'nı kahramanlık görmeyen ve emperyalizmle mücadele eden Mustafa Kemal Paşa'ya mandacı diyen bir zihniyetten başka türlü beklenmez zaten.

Her şeyimiz yalan dolanmış. Bu sadece Müslüman Türklere hasmış.(!)

Böyle bir hakarete gel de duyarsız kal...

Türkleri suçlayanlarda şuna tanık oldum. Hiçbirinde Türklük özelliği yoktu...

Veysel Başer